

Göncer Demiryülek

- şiirler -

Yayın Tarihi:

30.4.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Göncer Demiryülek (1985-)

1985 Kayseri doğumludur. İlkokulu köyünde tamamlayıp Kayseri'de yatılı olarak M.Germirli İ-H-Lisesi'ni bitirdi. Erzurum Atatürk Üniversitesi'nde bir yıl okuduktan sonra yatay geçişle İstanbul Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'ne geçti.Halen 2. sınıf öğrencisi olarak aynı fakülteye devam etmektedir. N.Fazıl Kısakürek'in Çile adlı şiir kitabından 85 tane şiiri ezbere bilmektedir. Şiir yazma yarışmalarına katılıp bu alanda ayrı ayrı üç defa ödül almıştır.

İstanbul

İstanbul şarkısını söylüyor, aheste aheste,
Ruha tat veriyor bu, hem aşka vâbeste,
Birer müzisyen olmuş, ayrı ayrı her bir yeri,
Dinletiyor gururla hem ezeli hem ebedi.
İşte, minarelerin dilinden düşmeyen bir beste
İnletiyor, silin tüm rakamları, asıl haberler BİR'de
Kûbbelerde aynı mana, herkesçe bilinen
Gelin! Mahşer buradır, hesap verin evvelden
Sukûtu şiar edinmiş, geçiyor Topkapı kendiden,
Hâlîni seyrediyor aşk ile kendi gölgesinden.
Fatih'in nidası geliyor, aşağıdan ve yukardan,
Hâlâ ayak sesleri geliyor, Hasan'ın, surlardan.
Her adımda göz kırpmıyor, tarihe dair eserler,
Hepsinde aynı mânâ, kimi süngü kimi miğfer.
Beyazıt, her türden insanın türlü derdine mikrofon,
Ortak bir arzu var; isteriz mutlu son.
Çamlıca'dan semaya yakın bir bakış var,
Çek ayağını düşersin, kenarda uçurum var.
Kadıköy'de bir canlılık, sanki hayat burada,
Ne tür insan ararsan, toplanmış bir arada.
Karacaahmet ediyor, bine karşı bir nasihat,
Benden geçer diyor, dönüşsüz tek haç.
Kurulmuş koltuğuna, bir yorgun gibi Üsküdar,
Seyrediyor İstanbul'u mütebessüm ihtiyar,
Boğazda şeffaf bir akıntı, üstten ve alttan,
Ne mükemmel irade, secdeler olsun Yaradan.
Başka bir remzi var, Kızkulesi'nin İstanbul'da,
Ona sığmış İstanbul, o İstanbul'un bağrında.
Her geçişte vehme düştüğüm, cılız bacaklı köprü,
Kardeşiyle yan yana, sıradan bir görüntü.
Fatih'ten Eyüp'e şahlanmış bir at gidiyor.
Eyüp'ten semaya islanmış münacaat gidiyor.
Sosyotenin nabzını tutuyor, Beyoğlu ve Taksim,
Garip ve ganî yan yana, her yerde aynı resim.
İstanbul...
Fani dünyanın özeti, yurdumun efendisi;
Babaannemin hayâli, sevgilimin çehresi,
İstanbul...
İstanbul, seni anlatmaya lugâtım ne de âciz!
Sen bir deryasın, bunlar, bir damlacık akis.

Göncer Demiryülek